

ŠLEHŮV třetí BĚH DO ŠUPLÍKU aneb LÍVANCOVÝ BĚH PO třistatřiatřicáté...

Přistávám na chlup přesně do středu bílého kříže, svítícího z povrchu NATURASFALTU na prostranství pod hrdě vlajícím praporem, vlajícím nad akumulární střechou budovy Mc ŠLECHTONALD.

Z akrylstanu vychází bělovousý Pataka, vítající mne roztaženými pažemi. Vzápětí mne oslní odraz ranních slunečních paprsků, odrážejících se v poměrném úhlu nejdříve od nerezového deklu recyklační piksly EKOŠLUS a následně od vyleštěné lebky Pataky. Mačkám OPEN, dveře vznášedla ŠKOLUFT zasyčí... a já se ocitám nepřipraven v poslední neaklimatizované oáze města. Okamžitě mi naskočí husí kůže. Jednak z dětinské radosti, že se po měsíci opět setkávám se starými kamarády, druhak z nehorázně kosal – ranní zářijová teplota je o 5!

stupňů nižší než klimatizovaný interiér vznášedla. Křečovitě se usměji namrzajícími rty, zamávám svraštělou paží a roztrášeně ji podám Patakovi. S velkým úsilím sestupuji s jeho pomocí a s asistencí ANTIGRAVU na holý – přírodní asfalt. Malý krok pro člověka, velký skok pro Šlehu. Pataka přikládá na mé čelo, zbrázděné léty, lety, smíchem a námrazou, lívancovou

čtečku. Slyším pípnutí. Přikládám špičku jazyka na RIGHTUP KYBEROSMIČKU a pokládám neslyšnou otázku SEZNAMOZKU. Odpověď, zobrazující se mi na BULVOSCREENU, mne naprosto ochromí...

⇒ ⊗ MOROVÁ ŠLEHA – 333. BĚH – 2 MÍLE – FULL – DOPORUČUJI – DERNIÉRA!!! ⊗ ⇐

??

Ani po drahé chvíli nejsem schopen tuto novou informaci vstřebat a rozdýchat. Odcházím proto do kyslíkového akrylstanu, kde se již tísni početná skupina závodnic a závodníků z kategorie ALERGO 60+, každý řádně připojen ke své hadici. Snímám též z personalizovaného stojanu svůj oblíbený

bajonetový uzávěr ŠL001, otírám ho podezřele flekatým nanošnuptychlem a přikládám jej k modrým rtům. S rozkoší cítím, jak skrze mé ochablé plíce proudí blahodárná směs EPOXYGENU...až do poslední hladové buňky těla.

CITIUS, ALTIUS, FORTIUS!

Mysl se projasňuje. Začínám optimisticky uvažovat o vítězství. Ze zásobníku po levici vytahuji ohmataný UCHOŠŤOUROCK se svou oblíbenou peckou od skupiny OLYMPIC – NENÍ NÁM UŽ ŠEDESÁT. Vkládám ho pomocí aplikátoru HUSTRICH KOŽAGUM do zdířky mezi zdevastovanou kovadlinku a otlučené kladívko. Jazykem mačkám PLAY. Nádhera!!

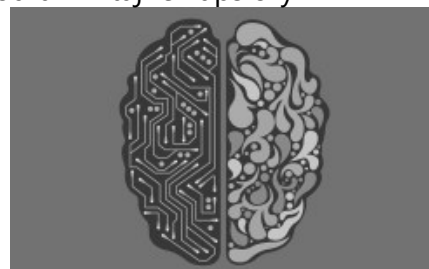
20 minut do startu. Ze stropu akrylstanu právě začínají sněžit NANOMASAŽOBOTI. Vrhají se po tisících na závodníky a s robotickým „nadšením“ se nekompromisně přisávají k veškerým viditelným

údům. Všichni slastně koulíme očima. S čerstvou energií v bederní páteři se hbitě skláním ke svým dobře prošlápnutým pronačním silničkám – model PRESTIGE MAXGUMFOOT / Ó, abych je vzápětí jediným zkušeným pohybem jazyka zkompatibilnil s tělesnou schránou. Jsem připraven k vrcholnému výkonu? Ba ne, ještě ne. Málem bych zapomněl na to nejdůležitější! Kam jsem jen ten čip dal?aha, tady. Opatrně – abych se nedostal do zorného pole BIGFATHERA – vyšťourám z tajné kapsičky v útrokách STEEL

–
ACETABULUMU
čip SECREDOP v
nominální

hodnotě 10 EUROBITCOINŮ. Předstíraje zívnutí, maskované přikrytím úst, vkládám čip mezi pravou vrchní a spodní osmičku, zkousnu a.....READY?.....READY?!.....READY!!.....to je jízda!!!!!!!!!!!!

Přicházím k sobě na cílové rovince.....rozmazaně šmouhatý Svět se opět zostřuje. Nejdříve z mlhavé černoty vystoupí žluté čáry, počínají se trhat a z čar se stávají tečky. Vzápětí se tečky mění v barvy a z

rozmazaných kontur čerstvého obrazu se mi na sítnici vytvoří vzdálený nápis – Mc ŠLECHTONALD. Jemné vibrace z podzemního tubusu SLOWLOOP BLANCA II se ztrácí zároveň se závěrečným kyberkytarovým riftem plešaté zpěvačky DŽANDY. Teď slyším pouze bzučení prestižek MAXTLUMFOOT při jejich letmých dotycích s NATURASFALTEM a

přibližující se frenetickou fistuli PATAKY, očividně se nacházejícího v pořadatelském transu....zrychlují, sprintují, letííím.....a náhle, těsně před čarou z hybridní mouky PENAM 007, padám... do vody!....

...nemilosrdná

tma....co...coco..co....otevírám oči. Stále je tma. Čvachtání mé pravé ruky v nočníku se mísí s větou: „Není nám už sedmnáct“, vycházející spolu s tóny tlumené hudby z prostoru vlevo. Otočím hlavu ke zdroji hudby a studený pot z čela mi ukápně...na peřinu. Něco malého přeci jen vidím...na displeji budíku blikají tři červená čísla – **4:44**.

Uf! Byl to jen strašný sen!

Musím vstát. Je první sobota v měsíci. Dnes ale vstávám dříve. Utírám orosené čelo – a dochází mi proč vlastně. Právě si uvědomuji, že v prosinci do Stromovky nedorazím! Čeká mne účast na nespportovní akci. Na svatbě. Na závodě, při němž se dvojice – jedna žena a jeden muž, v páru a s pomocí společné snahy – budou snažit společně doběhnout až do úplného cíle...jejich života...

...v prosinci tedy budu muset na lívance zapomenout...tedy možná. Možná, že na svatební hostině nějaké lívance přeci jen budou :-)).

V době, kdy vy se budete svorně potit po Stromovce, budu na cestě...

...ale v lednu? V lednu jsem tu zas! A co vy?

Milé lívancoběžkyně, milí lívancoběžci a milá lívancoběžčata, milí lívancopřeratelé a lívancodiváci –

at' vás srchinmoyský běh bez EPOXYGENU, HUSTRICH KOŽAGUMŮ a NANOMASAŽBOTŮ – jakož i radost ze života, optimismus a křupavé sobotní snídaňové lívance – provází životem i v roce 2019, 20, 21.....44 a dále...

...a držte Světu palce, at' nám příští léta nedovolí vytvářet ze ŠLECHTOVEK ŠLECHTONALDY a z našich spoluobčanů BIGFATHERY!

Šťastný a veselý Vám všem přeje Šleha

Morová...